

Jerzy T. Nowiński, Julia Orlicka

Mirocin Dolny, st. 78, gm. Kozuchów,
woj. zielonogórskie, AZP 65-14/123

Informator Archeologiczny : badania 27, 36

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

powania obiektów archeologicznych założono niewielkie wykopy pozwalające na uchwycenie całości obiektu. Natrafiono również na pozostałość obiektu 1, przy którym jesienią 1992 r. odkryto liczne fragm. naczynia esowatego kultury łużyckiej. Zachowana część obiektu pozwoliła zrekonstruować jego pierwotny kształt (owalna jama o intensywnie czarnym wypełnisku z fragm. węgla drzewnych oraz licznymi fragm. przepalonych kości). Być może stanowił on pozostałość jamy grobowej.

W sumie odkryto na stanowisku pozostałości 14 obiektów osadniczych, w większości w formie owalnych, większych lub mniejszych jam.

Większość materiału ceramicznego jest charakterystyczna dla IV okresu epoki brązu. Oprócz ceramiki wystąpiły także pojedyncze krzemienie, w tym trójkątny grocic krzemienny, który także można zaliczyć do inwentarza kultury łużyckiej.

W obiekcie 11 wystąpiło kilka fragm. ceramiki wczesnośredniowiecznej (IX–X w.).

Mielec, st. 16, gm. loco, woj. rzeszowskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

---

**Mirocin Dolny, st. 78
gm. Koźuchów, woj. zielono-
górskie
AZP 65-14/123**

Muzeum Archeologiczne Środkowego
Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Jerzy T. Nowiński i Julia Orlicka. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego C/D.

Badania terenowe na cmentarzysku w Mirocinie Dolnym prowadzone były od 5 do 30.07.1993 r. Przebadano obszar o powierzchni 2 arów. Odkryto 41 grobów popielnicowych, 2 jamowe i kilka jam związanych z użytkowaniem cmentarzyska. Wstępnie wydzielono dwie fazy jego funkcjonowania: I — datowaną na V okres epoki brązu, reprezentowaną przez 5 grobów, i II — datowaną na przełom okresu halsztackiego C i D, reprezentowaną przez 36 grobów. Chronologii grobów jamowych nie udało się ustalić.

Groby fazy I przykryte były kilkoma warstwami bruku kamiennego, a ich wyposażenie stanowiła wyłącznie ceramika. Były wśród nich groby wielopopielnicowe.

Groby fazy II są przeważnie pojedyncze, czyste lub ze śladami resztek stosu na dnie jamy grobowej, wyposażone w miniaturowe przystawki, kadzielnice z talerzykiem, często ozdoby żelazne lub brązowe. Wiele z nich znajdowało się bardzo płytko, bezpośrednio pod współczesną warstwą orną, dlatego zostały uchwycone tylko dolne partie popielnic. Z nich prawdopodobnie pochodzą fragm. ozdób znajdowane luźno na całej powierzchni działki B1.

Groby obu faz tworzą odrębne skupiska: starsze w południowej części wykopu A, młodsze wzdłuż pasa przebiegającego ukośnie przez obie działki z południowego zachodu na północny wschód. Na obrzeżach obu skupisk i między nimi znajdowały się jamy związane zapewne z obrzędami kultu zmarłych i być może miejscami kremacji zwłok.

Ścisłe określenie zasięgu cmentarzyska i jego ram chronologicznych będzie możliwe w przypadku kontynuacji badań.